

Præterea ex duodecim signis quedam ne tota quidem posita sunt in zodiaco, sed alia eo sunt borealiora, ut leo: alia australiora, ut scorpius.

Rurfus unumquodque dodecatemiorum dividitur in partes triginta, & vocatur unum segmentum pars, seu gradus. Itaque zodiacus continet signa quidem duodecim, partes vero 360.

Sol autem uno anno percurrit zodiacum. est enim tempus annum illud, in quo Sol peragrat zodiacum, & ab eodem puncto ad idem punctum redit. hoc tempus est dierum 365. In tot enim diebus illas 360 partes zodiaci Sol conficit. ferè itaque in uno die unum gradum Sol absolvit.

Verumtamen aliud est pars, aliud dies. pars enim est intervallum quoddam, cum sit 30 pars signi. dies vero est tempus, quod ferè 30 pars est mensuræ temporis, deinde pars quidem est 360 pars zodiaci. dies autem est pars 365; ferè anni temporis, ac semper quidem signa sunt 30 partium, non semper autem 30 dierum.

Dividitur autem annuum tempus in partes quatuor, ver, æstatem, autumnum, & hiemem. Vernum igitur æquinoctium fit circa florum vigorem summum, in prima parte Arietis. Solstitium æstivum contingit circa æstivum intentionem in prima parte Cancri, ubi Sol borealissimum circulum describit, & longissimum omnium, qui sunt in anno, diem efficit, noctem vero brevissimum. Atqui dies longissimus aequalis est nocti longissima, & dies brevissimus aequalis est nocti brevissima. dies vero longissimus in climate Rhodi est horarum æquinoctialium 14. Equinoctium autumnale est, cum Sol à boreali plaga ad australem plagam tendens, iterum ad æquinoctialem circulum pervenerit, & diem nocti aequalem effecerit. Solstitium autem hybernium est, cum Sol longissime à puncto nostro verticali difcesserit, & humilissimus, quoad horizontem, factus fuerit, idemque circulum maxime australem descriperit, & noctem longissimam omnium, quæ sunt in anno, effecerit, diem vero brevissimum. est autem longissima nox in climate Rhodi horarum æquinoctialium 14.

Tempora verò, quæ sunt inter solstitia, & æquinoctia, hoc modo dividuntur. Ab æquinoctio verno, usque ad solstitium æstivum dies sunt 94; nam in tot diebus transit sol, arietem, taurum, geminos, & ad primam partem cancri accedens solstitium æstivum efficit. Ab æstivo solstitio usque ad æquinoctium autumnale dies sunt 92; nam in tot diebus transit sol, cancerum, leonem, virginem, & ad primam partem libræ accedens efficit æquinoctium autumnale. Ab æquinoctio autumnali usque ad solstitium hybernium dies sunt 88; nam in tot diebus transit sol libram, scorpium, sagittarium, & ad primam partem capricorni perveniens efficit solstitium hybernium. A solstitio hyberno usque ad æquinoctium verno dies sunt 90; in tot enim diebus transit sol reliqua tria signa, capricornum, aquarium, pisces. omnes igitur dies horum quatuor temporum simul sumpti efficiunt dies 365; quot etiam in uno sunt anno.

Quæritur igitur in his, cur, cum quatuor dicti quadrantes zodiaci inter se sint æquales, & sol semper æqualiter moveatur: ipse in temporibus inæqualibus æquales horum quadrantium arcus peragret. nam per totam Astronomiam præsupponitur, & solem, & lunam, & quinque planetas æqualiter, circulariter, & contra mundi motum moveri. Pythagoræ enim, cum primi has quæstiones aggredierentur, præsupposuerunt circulares, atque æquales solis, lune, & erraticarum stellarum motus. nam huiusmodi irregularitatem non admiserunt in his divinis, atque æternis corporibus, ut interdum velocius moveerentur, interdum tardius, interdum starent, ut sanè etiam stationes vocant in quinque erraticis stellis. Neque enim in homine bene

3 Pálon [scilicet] Vide librum II, ubi de instituta circulorum distributione alius alia temporibus. 4 O d' h' [scilicet] Nondum æquinoctium liquidò comperta erat, ut alibi diximus. & intelligitur iterum capite VI. de mensuris. 5 Epeion [scilicet] Annotarum tempestatum exordia alter ab astronomis, & ratione constituuntur, quam sensu, popularique iudicio. Nam astronomi per quadrantes tributo zodiaco, cullibet tempestati quadranteum sunt assignant. quem seneculo appellat Paulus Alexandrinus. Initium fit ab arietis ingressu, ac sic deinceps. Popularis usus ex cæli mutatione tempestatum intervalla metitur: cui & Scriptores illi serviunt, qui rem rusticam & huius generis ali-

pertractant; Vide caput IV. libri II. 6 Kai [scilicet] Idem modo annus ab Hipparcho distributus est. Vide lib. IV. de Doctrina Temporum capite XXX. ubi de funna Solis apæde, ceterisque quæ hic à Gemino tradita sunt, copiose disputatur. 7 O d' h' [scilicet] Idem modo annus ab Hipparcho distributus est. Vide lib. IV. de Doctrina Temporum capite XXX. ubi de funna Solis apæde, ceterisque quæ hic à Gemino tradita sunt, copiose disputatur.

et præterea tunc præterea animam hanc movetur... [text continues with astronomical observations]

Per se autem in [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Itaque in [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Et in [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

Abiit [scilicet] [text continues with astronomical observations]

composito, & ordinato talem motus irregularitatem in gressibus aliquis admittit. Nam vita necessitates sepe sunt hominibus caussa tarditatis, & velocitatis. at in ipsa incorruptibili natura stellarum non potest illa caussa celeritatis, & tarditatis adduci. quomodo per circulares, & æquales motus possent apparentia salvari.

De reliquis igitur planetis in aliis scriptis causam exponemus. nunc vero de sole causam ostendemus, cur, cum æqualiter moveatur, in temporibus inæqualibus æquales arcus zodiaci conficiat. Suprema igitur est omnium ea sphaera, quæ stellarum fixarum dicitur, quæ in se continet omnium fixarum constellationum, five signorum effigiem. non est autem cogitandum, omnes stellas sub eadem esse positas superficie, sed alias esse sublimiores, alias humiliores. Cum enim visus nosfer ad æqualem longitudinem à terra in cælum sese extendat: redditur infensibilis altitudinis differentia.

Sub sphaera stellarum fixarum ponitur stella Saturni, Saturnus. Græcis φάινον, id est lucens dicta. hac stella zodiacum circulum in triginta annis ferè peragrat, unum vero signum duobus annis, & sex mensibus. Sub Saturno, eoque inferius fertur Jovis stella, quæ Græcis φάινον vocatur. peragrat autem Juppiter zodiacum in duodecim annis: unum vero signum in anno. Sub Jove fita est stella Martis, Græcis πυρρίος vocata. hac stella zodiacum conficit annis duobus, & sex mensibus: unum vero signum duobus mensibus, & dimidio. Proximum locum obtinet sol, uno anno zodiacum peragrans: unum autem signum uno ferè mense. Inferior fole est Lucifer, id est stella Veneris. hac ferè æquali velocitate cum fole movetur. Sub Venere collocatur Mercurii stella, quæ & ipsa soli est æqualis in motu. Infima omnium est Luna. quæ diebus 27; zodiacum percurrit, unum vero signum diebus duobus, & una ferè quarta parte unius diei.

Si igitur sol moveretur super constellatis signis, omnino tempora, quæ sunt inter solstitia, & æquinoctia, essent inter se æqualia. æquales enim arcus, cum æqualiter moveretur, in temporibus æqualibus conficeret. similiter si sol infra zodiacum ferretur, & moveretur circa idem centrum zodiaci: tamen etiam sic tempora, quæ sunt inter solstitia, & æquinoctia, essent inter se æqualia. omnes enim circuli, qui circa idem centrum moveantur, similiter à diametris dividuntur. itaque cum zodiacus in quatuor partes æquales dividatur à diametris, quæ puncta solstitialia, & æquinoctialia connectunt: necessario etiam solaris circulus ab iisdem diametris in quatuor partes æquales dividitur. Cum igitur sol super propria circumferentia æqualiter moveatur, tempora quadrantium zodiaci inter se æqualia erant. At nunc inferius fertur sol, & super eccentrico circulo movetur: sicut figura subscripta ostendit. non enim idem est centrum solaris circuli, & zodiaci: sed versus unam partem adducta est solis sphaera. Propter talem positionem in quatuor partes inæquales dividitur solaris circulus: & fit maximus arcus, qui cadit sub quadrante zodiaci eum, qui est ab arietis primo gradu usque ad geminorum gradum tricesimum: minimus vero arcus, qui positus est sub eo zodiaci quadrante, qui est à primo gradu libræ, usque ad tricesimum gradum sagittarii.

Unde cum sol super proprio circulo æqualiter moveatur, idem convenienter inæquales arcus sui circuli inæqualibus temporibus conficit, ac maximum quidem arcum maximo, minimum vero minimo tempore transit. at cum maximum arcum sui proprii circuli peragrat, tunc cum zodiaci quadrante conficit, qui est inter æquinoctium verno, & solstitium æstivum. cum vero per minimum arcum sui proprii circuli movetur, tunc cum zodiaci quadrante percurrit, qui est inter æquinoctium autumnale, & solstitium hybernium. Cum igitur inæquales arcus solaris circuli sub æquales arcus zodiaci cadant: necesse est inæqualia fieri tempora inter se, quæ sunt inter solstitia, & æquinoctialia puncta: & maximum quidem id, quod est ab æquinoctiali puncto verno usque ad solstitiale punctum æstivum: minimum vero id, quod est ab æquinoctiali puncto autumnali usque ad solstitiale punctum hybernium. Sol igitur per-

petuò

Stelle fixarum sphaerae celestium.

Mars.

Sol.

Venus.

Mercurius.

Luna.

Stelle fixarum sphaerae celestium.

Mars.

Sol.

Venus.

Mercurius.

Luna.

